

## Conclusies

- verklaring dat de Republiek Polen,
- door niet alle maatregelen te nemen die nodig zijn om te garanderen dat de veiligheidsinstantie onafhankelijk is van de spoorwegonderneming, de infrastructuurbeheerder, de aanvrager en de aanbestedende dienst te garanderen, en
- door niet alle maatregelen te nemen die nodig zijn om te garanderen dat het onderzoeksorgaan onafhankelijk is van de spoorwegonderneming en de spoorweginfrastructuurbeheerder,

de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 16, lid 1, en artikel 21, lid 1, van richtlijn 2004/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake de veiligheid op de communautaire spoorwegen en tot wijziging van richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen, en van richtlijn 2001/14/EG inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheidscertificering <sup>(1)</sup>, niet is nagekomen;

- verwijzing van de Republiek Polen in de kosten.

## Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie verwijt de Republiek Polen dat zij het beginsel van onafhankelijkheid van het onderzoeksorgaan [de Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych (PKBWK), de staatscommissie voor onderzoek van spoorwegongevallen] wat betreft organisatie, wettelijke structuur en besluitvorming, zoals neergelegd in artikel 21, lid 1, van richtlijn 2004/49/EG, onjuist heeft omgezet in Pools recht. Het statuut dat de PKBWK heeft gekregen, garandeert haar geen onafhankelijkheid. De Commissie klaagt dat de PKBWK een integraal onderdeel is van het voor vervoer bevoegde ministerie zonder enige garantie van onafhankelijkheid van dat ministerie of van de infrastructuurbeheerder. Bovendien handelt de PKBWK niet in eigen naam; de bevoegde minister voor vervoer benoemt en ontslaat het hoofd en het plaatsvervangend hoofd van de PKBWK, evenals de secretaris en de overige permanente en tijdelijke leden. Tot slot heeft de bevoegde minister voor vervoer de PKBWK niet door middel van een passende structuur de nodige middelen ter beschikking gesteld om de PKBWK in staat te stellen zijn taken te vervullen.

De Commissie verwijt de Republiek Polen tevens dat zij artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/49/EG onjuist ten uitvoer heeft gelegd doordat niet is gegarandeerd dat de veiligheidsinstantie (de Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, het hoofd van de dienst spoorwegvervoer) wat betreft haar organisatie, wettelijke structuur en besluitvorming onafhankelijk is van enige spoorwegonderneming, infrastructuurbeheerder, aanvrager of aanbestedende dienst.

<sup>(1)</sup> PB L 164, blz. 44.

---

## Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Högsta domstol (Zweden) op 26 oktober 2016 — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag e.a./Erven Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Zaak C-542/16)

(2017/C 014/31)

Procestaal: Zweeds

## Verwijzende rechter

Högsta domstol

## Partijen in het hoofdgeding

*Verzoekende partijen:* Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Erven Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Erven Leif Göran Erik Nilsson

Verwerende partijen: Erven Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

### Prejudiciële vragen

- 1) a) Vallen activiteiten waarbij de verzekeringstussenpersoon niet het voornemen had om een werkelijke verzekeringsovereenkomst te sluiten, onder richtlijn 2002/92 <sup>(1)</sup>? Doet het hierbij ter zake of dergelijk voornemen reeds vóór aanvang van de desbetreffende activiteiten bestond dan wel pas ontstaan is nadat daarmee een aanvang is gemaakt?
- b) Is het in de onder vraag 1) a) bedoelde situatie relevant of de tussenpersoon naast fictieve werkzaamheden ook daadwerkelijke verzekeringsbemiddelingsactiviteiten heeft uitgeoefend?
- c) Is het — eveneens in de onder vraag 1) a) bedoelde situatie — relevant dat de cliënt prima facie de indruk had dat de werkzaamheden voorbereidend werk tot het sluiten van een verzekeringsovereenkomst waren? Is het al dan niet gegronde begrip van de cliënt of het om een levensverzekering ging, relevant?
- 2) a) Is richtlijn 2002/92 van toepassing op economisch of ander advies dat in verband met verzekeringsbemiddeling wordt verstrekt, maar op zichzelf geen betrekking heeft op de werkelijke sluiting of voortzetting van een verzekeringsovereenkomst? Welke regeling is in dit verband in het bijzonder van toepassing op advies betreffende een geldbelegging in het kader van een kapitaalverzekering?
- b) Is richtlijn 2004/39 <sup>(2)</sup> tevens dan wel uitsluitend van toepassing op advies als bedoeld onder vraag 2) a) voor zover dit advies onder de definitie van beleggingsadvies in die richtlijn valt? Indien dergelijk advies ook onder richtlijn 2004/39 valt, dient een van beide regelingen dan bij voorrang te worden toegepast?

<sup>(1)</sup> Richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling (PB 2003, L 9, blz. 3).

<sup>(2)</sup> Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn 93/22/EEG van de Raad (PB 2004, L 145, blz. 1).

---

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 28 oktober 2016 — Marcandi Limited, handelend onder de naam „Madbid”/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs**

(Zaak C-544/16)

(2017/C 014/32)

Procestaal: Engels

### Verwijzende rechter

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

### Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Marcandi Limited, handelend onder de naam „Madbid”

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

### Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 2, lid 1, artikel 24, artikel 62, artikel 63, artikel 65 en artikel 73 van richtlijn 2006/112/EG <sup>(1)</sup> van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, en in omstandigheden zoals die in het hoofdgeding, aldus worden uitgelegd:
  - (a) dat de uitgifte van Credits aan gebruikers door Madbid, tegen betaling van geld:
    - (i) een „voorbereidende handeling” is, van het door het Hof [in zijn arrest van 16 december 2010, MacDonald Resorts, C-270/09, EU:C:2010:780, in de punten 23 tot en met 42] vastgestelde soort, die niet binnen de werkingssfeer van artikel 2, lid 1, valt; of